

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Confessionibus Ritè ac fructuosè excipiendis Doctrinas
tam generales, quàm speciales ad varios Hominum Status
accomodatas complectens**

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

§.2. De Scientia Iuris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49251](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49251)

quàm si infinitos variarum virtutum actus elicisset. Quinta. In eadem commutatione facienda non sola Pœnitentis obligatio, & difficultas in operando, sed etiam operum valor in ordine ad gratiam causandam spectari debet. Hinc v. g. una Confessio aut Communio hebdomadaria meritò credi potest æquivalere quotidiano rosario per hebdomadam recitando, & sic de aliis loquendo. Sexta. Etsi, quantum fieri potest, votum in aliud æquale commutandum sit, non tamen æqualitas hæc mathematica esse debet, sed moralis tantum, atque ad arbitrium boni viri, seclusâ fraude & ignorantia, quæ nonnunquam intervenire solent. Ita Dian. p. 3. tr. 5. ref. 25. & apud eum Suar. Silv. Rodriq. & alii. Septima. Si à præcedente Confessario facta est commutatio in rem etiam minus æqualem, poterit posterior Confessarius acquiescere tali commutationi, neque aliam facere debet, cum præcedens Confessarius potuerit sequi probabilem sententiam Medinæ, Rodriq. Less. & aliorum apud Laym. l. 4. tr. 4. c. 8. n. 24. docentem id licitè fieri, & fortè circumstantiam unam, alteramve in tali commutatione considerabilem meliùs penetrârit. Octava. Etsi causa aliqua necessaria sit, ut commutatio voti in rem inæqualem fieri possit, ea tamen non necessariò gravis esse debet; hinc Lessius & Fernandez apud Dian. p. 2. tr. 16. ref. 8. docent, sufficientem causam esse, si suaviùs, hilariusque vovens adimpleat materiam voti subrogati. Imò Sanch. to. 1. l. 4. c. 50. n. 13. putat, solam petitionem vovens sufficere, uti testatur idem Dian. l. c. ubi ex eodem addit, Confessarium, qui sine causa (v. g. ante petitionem subditi, & intuitu ipsi gratificandi) mutaret votum, leviter duntaxat peccaturum.

§. II.

De Scientia Juris.

Per jus hoc loco non tam activum, quàm passivum intelligitur, scilicet obligatio, quam habet Confessarius ad varia officia in confessionali exercenda. Hinc ad istam scientiã pertinet 1. ut sciat, an & quomodo obligetur ad Pœnitentem interrogandum de circumstantiis & numero Peccatorum: ad dolorem procurandum: ad restitutionis, & alia similia onera imponenda: ad errores in confessione audienda admissos supplen-

supplendos: ad instruendum & admonendum Pœnitentem ad pœnitentiam imponendam; ad absolutionem dandam; sigillum servandum, ad confessionem audiendam. 1. Ad eandem scientiam pertinet, ut sciat ordinarios modos peccandi contra legem Dei, Ecclesiæ, & contra specialem statum & officium Pœnitentis. 3. Pertinet ad illam, ut quomodo Confessarius non tantum Judex, sed etiam Medicus est, ut cuique vitio seu morbo spirituali remedia inquirat, eaque memoria sua velut capacissimo Pharmacopolio recondat, quæ omnia, quomodo obtinere possit, jam nunc ostendat.

DE PRIMA OBLIGATIONE.

Ad interrogandum Pœnitentem.

Qu. 1. *An Confessarius obligatus sit ad interrogandum Pœnitentem.* R. Etsi Vasquez d. 93. a. 3. du. 7. n. 3. & apud Jo. Medina & Sotus. Item Henriq. Saa. apud Tann. d. de pœn. q. 7. d. 5. n. 95. cc. putent, non obligari Confessarium ad interrogandum, nisi quando omissio interrogationis proximi detrimentum cedit, contrariam tamen sententiam uti communioem, ita probabiliorem quoque merito videtur utpote quæ colligitur tum ex cap. omnis utriusque secus pœn. & remiss. peccat. ubi dicitur: sit Sacerdos discretus & cautus more periti medici, diligenter inquirens peccatorum circumstantias; tum verò etiam ex officio Judicis, quod subit Confessarius, cui non satisfaciet, si probabiliter suspicet aliquid latere adhuc in Reo, & tamen illud indagare obligat.

Qu. 2. *Quenam Personæ sint interroganda?* R. Priusquam ad hanc quæstionem respondeatur, supponendum est, Pœnitentes posse in tres classes dividi, videlicet in supremam, mediam, & infimam. Ad supremam spectant Religiosi, Clerici, Doctores Juris & Medicinæ; Studiosi aliorum Facultatum, maximè Theologiæ. Ad mediam pertinent omnes qui vel omnino non, vel parùm tantum studuerunt, sunt autem minus rudes & agrestes, quo nomine plerumque censentur Officiales Principum & urbium, Cives, Famuli, Liberti civitatibus educati, & Studiosi inferiorum facultatum. Ad infimam reducuntur omnes rudes in prioribus duabus classibus.